

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 19CoPr/2/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8614202281
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zlata Simková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8614202281.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zlata Simkovej a členov senátu JUDr. Gabriely Világiovej a JUDr. Karol Krochta v spore žalobkyne: P. U. X., I. XX/X, X., občan X., zastúpená JUDr. Karolom Glinským, advokátom, so sídlom Cintorínska 554/67, Stropkov proti žalovanému: Ministerstvo vnútra SR, so sídlom Pribinova 25, Bratislava, o určenie neplatnosti skončenia štátnozamestnaneckého pomeru výpoveďou, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Svidník č. k. 7Cpr/1/2014-273 zo dňa 26.06.2019 takto

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok v spojení s opravným uznesením č. k. 7Cpr/1/2014-299 zo dňa 27.01.2020.

Žalovanému priznáva voči žalobkyni nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu a žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania proti žalobkyni v rozsahu 100 %, o ktorých rozhodne po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením. Rozhodol tak o žalobe, ktorou sa žalobkyňa domáhala určenia neplatnosti skončenia štátnozamestnaneckého pomeru výpoveďou a určenia, že štátnozamestnanecký pomer trvá. Žalobu odôvodnila tým, že dňa 17.12.2013 jej bola doručená výpoveď zo štátnozamestnaneckého pomeru podľa § 46 ods. 1 písm. b) a § 47 písm. b) z. č. 400/2009 Z.z. o štátnej službe tvrdiac, že ku skončeniu štátnozamestnaneckého pomeru nedošlo zo zákonných dôvodov. V štátnozamestnaneckom pomere bola od 01.04.1991 do 28.02.2014, t.j. 22 rokov v rôznych pozíciách. Podľa žalobkyne dôvod, pre ktorý jej bola daná výpoveď neobstojí. Nesúhlasila so zmenou štátnozamestnaneckého pomeru na asistentku. Tiež tvrdila, že bola diskriminovaná a vo vzťahu k nej bol realizovaný bossing, bola obvinená z neplnenia si svojich oznamovacích povinností a nepreberania poštových zásielok a pod. Jej služobné miesto bolo zrušené, resp. dané do I. zo špekulatívnych dôvodov, aby ho následne získal personalista W. F., ktorý už odišiel pracovať mimo štátnu správu s odstupným. Žalovaný sa k žalobe vyjadril tak, že štátnozamestnanecké miesto žalobkyni bolo organizačnou zmenou zrušené a žalobkyňa nesúhlasila s preložením, ani nedošlo k dohode, preto jej bola dňa 17.12.2013 daná výpoveď.

2. Prvoinštančný súd po tom, čo jeho prvý rozsudok č. k. 7Cpr/1/2014-216 zo dňa 19.05.2016 spolu s opravným uznesením boli zrušené, opätovne vo veci rozhodol citujúc ust. § 25 ods. 1; § 27 ods. 1, 2 a 4; § 29 ods. 1; § 31 ods. 1, 2; § 32 ods. 1; § 33 ods. 1; § 46 ods. 1 písm. b); § 47 písm. b); § 120 a § 126 ods. 1 z. č. 400/2009 Z.z. o štátnej službe; § 34; § 35 ods. 2 Občianskeho zákonníka; § 15 a § 17 ods. 2 Zákonníka práce a po doplnení dokazovania zistil, že žalobkyni bola dňa 16.12.2013 daná výpoveď podľa § 46 ods. 1 písm. b) z. č. 400/2009 Z.z. o štátnej službe v spojení s § 61 ods. 1, ods. 2. a ods. 4 zákona č. 311/2011 Zákonníka práce. V súvislosti s realizáciou 1. etapy programu ESO a na základe zákona č. 345/2012 Z. z. o niektorých opatreniach v miestnej štátnej správe a o zmene a doplnení niektorých zákonov

došlo k prechodu práv a povinností zo štátnozamestnaneckého pomeru štátnych zamestnancov, ktorí k 31.12.2012 vykonávali štátnu službu na E. na X. Na zabezpečenia kvalitnejšieho a efektívnejšieho výkonu služby na sekciách a útvaroch P. a na základe písomného rozhodnutia ministra vnútra SR vo forme personálneho rozkazu ministra vnútra SR č. XXX z 30. novembra 2012 došlo dňom 1. januára 2013 k organizačným a systemizačným zmenám. S touto skutočnosťou došlo s účinnosťou od 01.01.2013 k zásadnej zmene podmienok vykonávania štátnej služby na štátnozamestnaneckom mieste ID XXXXX s nasledovnou charakteristikou: funkcia samostatný radca, platová trieda 6, odbor štátnej služby 2.02.S Financie, CHP XXXX, miesto výkonu štátnej služby odbor ekonomický a organizačný E., na ktorom bola žalobkyňa zaradená. Štátnozamestnanecké miesto ID XXXXX s uvedenou charakteristikou: funkcia samostatný radca, platová trieda 6, odbor štátnej služby 2.02.S Financie, CHP XXXX, miesto výkonu štátnej služby odbor ekonomický a organizačný E. bolo na základe písomného rozhodnutia ministra vnútra SR vo forme personálneho rozkazu ministra vnútra SR č. XXX z 30.11.2012 s účinnosťou od 01.01.2013 preložené na X. na U., I. s pravidelným miestom výkonu štátnej služby M. XX/XX, X.. Následne písomným rozhodnutím ministra vnútra SR vo forme personálneho rozkazu ministra vnútra SR č. XX/XXXX zo dňa 08.03.2013 a s účinnosťou od 01.04.2013 bolo štátnozamestnanecké miesto ID XXXXX, funkcia samostatný radca, platová trieda 6, odbor štátnej služby 2.02. Financie, CHP XXXX, miesto výkonu štátnej služby X. zmenené a preložené v X. z U. ID XXXXX, funkcia radca, platová trieda 5, CHP XXXX, PC 1.02.S, KPV E, miesto výkonu štátnej služby E., odbor organizačný, M. XX/XX, X.. Písomným rozhodnutím ministra vnútra SR vo forme personálneho rozkazu ministra vnútra SR č. XXX/XXXX zo dňa 23.09.2013 s účinnosťou od 01.10.2013 štátnozamestnanecké miesto ID XXXXX s charakteristikou: funkcia radca, platová trieda CHP XXXX, PC 2.17.S, KVP E, miesto výkonu štátnej služby X. bolo začlenené pod E., organizačný odbor, M. XX/XX, X. X.. V dôsledku vyššie uvedených organizačných zmien došlo od 01.10.2013 k zásadnej zmene podmienok vykonávania štátnej služby na štátnozamestnaneckom mieste ID XXXXX, na ktorom bola žalobkyňa zaradená, pričom služobný úrad jej ponúkol zmenu štátnozamestnaneckého pomeru, a to trvalé preloženie na funkciu radca, v platovej triede 5, odbor štátnej služby 2.17.S Vnútro, organizačného odboru E., organizačný odbor, M. XX/XX, X.. Vzhľadom na to, že nesúhlasila so zmenou štátnozamestnaneckého pomeru s trvalým preložením na ponúkané štátnozamestnanecké miesto ID XXXXX vznikol na strane služobného úradu výpovedný dôvod podľa § 47 písm. b) zákona a súhlasila s tým, že štátnozamestnanecký pomer skončí výpoveďou podľa § 46 písm. b) zákona. Výpovedná doba bola 2 mesiace a začínala plynúť od prvého dňa kalendárneho mesiaca nasledujúceho po doručení výpovede a skončila sa uplynutím posledného dňa príslušného kalendárneho mesiaca. Skončenie štátnozamestnaneckého pomeru výpoveďou služobný úrad prerokoval dňa 16.12.2013 za prítomnosti zástupcu odborovej organizácie.

3. Z pracovnej zmluvy žalobkyne zo dňa 01.04.1991 súd prvej inštancie zistil, že pracovný pomer bol medzi žalobkyňou a E. uzavretý pracovnou zmluvou zo dňa 01.04.1991, a to na dobu neurčitú so skúšobnou dobou, s druhom práce referent, s miestom výkonu práce X.. V priebehu rokov 1991 až do roku 2013 žalobkyňa prešla rôznymi pracovnými pozíciami.

4. Prvoinštančný súd z oznámenia X. zistil, že od 01.01.2013 prechádzajú práva a povinnosti zo štátnozamestnaneckého pomeru na X. Žalobkyňa bola v čase od XX.XX.XXXX do XX.XX.XXXX práceneschopná.

5. S účinnosťou od 01.01.2013 došlo k zmene podmienok vykonávania štátnej služby na štátnozamestnaneckom mieste ID XXXXX vo funkcii samostatný radca, platová trieda 6, odbor štátnej služby 2.02.S Financie, CHP XXXX, miesto výkonu štátnej služby odbor ekonomiky a organizačný E. na ktorom bola žalobkyňa zaradená, ktoré bolo na základe písomného rozhodnutia Ministerstva vnútra SR vo forme personálneho rozkazu č. XXX z 30.11.2012, s účinnosťou od 01.01.2013 preložené na X. s pravidelným miestom výkonu štátnej služby Hlavná 51/26 Stropkov. Ďalším personálnym rozkazom Ministerstva vnútra SR č. XX/XXXX zo dňa 08.03.2013 bolo rozhodnuté o organizačných a systemizačných zmenách v organizačných zložkách MV SR, s účinnosťou od 01.04.2013, týkajúcich sa miesta ID XXXXX, radca vo funkcii PT 5, v odbore štátnej služby 1.02.S, kancelárie predstaviteľa štátnej moci, CHP XXXX, asistentka ekonomicko - administratívnej činnosti, podľa ktorého bola žalobkyňa začlenená do X..

6. Pohovorom vykonaným dňa 16.12.2013 v súvislosti s organizačnými a systemizačnými zmenami bola žalobkyňa informovaná o realizácii prvej etapy programu ESO. Ďalším rozhodnutím ministra vnútra SR vo forme personálneho rozkazu ministra vnútra SR č. 251/2013 zo dňa 23.09.2013 s účinnosťou

od 01.10.2013 štátnozamestnanecké miesto ID XXXXX s charakteristikou funkcia radca, platová trieda 5, CHP XXXX, PC 2.17.S, KPV E, miesto výkonu štátnej služby X. bolo začlenené pod E.. Keďže od 20.12.2012 do 13.12.2013 bola štátna zamestnankyňa (žalobkyňa) práceneschopná, služobný úrad nevykonával žiadne úkony na riešenie stavu jej štátnozamestnaneckého vzťahu.

7. Vzhľadom na uvedené organizačné zmeny od 01.10.2013 bolo žalobkyni ponúknuté preloženie na funkciu radca organizačného odboru E. v platovej triede 5, s miestom výkonu štátnej služby X.. Iné voľné štátnozamestnanecké miesto v pôsobnosti okresných úradov F. kraja nebolo.

8. Služobný úrad preto bol nútený skončiť štátnozamestnanecký pomer výpoveďou podľa § 46 ods. 1 písm. b) zákona o štátnej službe z dôvodov uvedených v § 47 písm. b) zákona o štátnej službe, lebo sa so žalobkyňou nedohodol na skončení štátnozamestnaneckého pomeru dohodou podľa § 46 ods. 1 písm. a) z toho istého dôvodu, teda z dôvodu - písomného rozhodnutie zamestnávateľa o organizačnej zmene na zabezpečenie kvalitnejšieho a efektívnejšieho výkonu štátnej služby na sekciách a útvaroch Ministerstva vnútra SR vo forme personálneho rozkazu ministra vnútra SR č. 251/2013 z 23.09.2013, ktorým došlo k organizačným a systemizačným zmenám s účinnosťou od 01.10.2013 a žalobkyňa nesúhlasila s trvalým preložením v služobnom úrade.

9. Žalovaný tvrdil, že vzhľadom na personálny rozkaz MV SR č. 728/2012 z 30.11.2012 boli vykonané zmeny v tabuľkách zloženia a počtov útvarov MV SR s účinnosťou od 01.01.2013. Týmto personálnym rozkazom boli E. zrušené štyri služobné miesta a v I. vytvorené jedno - informatik, tri - ekonomické činnosti. Medzi zrušenými miestami bolo aj miesto, na ktorom bola zaradená žalobkyňa. Tieto zmeny boli žalobkyni oznámené 05.12.2012. Súhlas žalobkyne k zmene štátnozamestnaneckého pomeru nebol daný. Počas práceneschopnosti žalobkyne bola táto vyňatá z evidenčného stavu zamestnancov v IS SAP, a to za účelom obsadenia štátnozamestnaneckého miesta počas práceneschopnosti iným štátnym zamestnancom podľa § 17 ods. 3 písm. a), bod 1 zákona o štátnej službe. Žalovaný považoval predmetnú výpoveď za platnú a v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi SR, preto navrhol žalobu zamietnuť.

10. Prvoinštančný súd vo veci vypočul svedkov P. Y. Q., E. O., z výpovede ktorých zistil, že žalobkyňa neprijala ponuku na pracovné miesto - radca v 5. platovej triede, preto jej bola daná výpoveď. Ani z výsluchu G. Y. U., pracujúceho v pozícii generálneho riaditeľa X., ktorý riadil reformu v roku 2012 až 2013, prvoinštančný súd nič podstatné pre rozhodnutie veci nezistil, lebo uvedený svedok nemal vedomosti o štátnozamestnaneckom pomere žalobkyne a okolnostiach jeho skončenia. Podľa svedka personálne otázky boli delegované v tom čase na prednostu, prípadne generálneho tajomníka. Čo sa týka označenia štátnozamestnaneckého miesta formou ID uviedol, že keď zamestnanec nastúpi do pracovného pomeru, dostane toto svoje osobné číslo a že ide o číslo v systéme, ktoré označuje nejaké tabuľkové miesto.

11. Prvoinštančný súd skonštatoval, že za účelom posúdenia dôvodnosti žaloby bolo potrebné zistiť, či boli splnené všetky zákonné podmienky na platné skončenie štátnozamestnaneckého pomeru žalobkyne výpoveďou v zmysle ustanovení § 47 písm. / b) zákona č. 400/2009 Z.z. o štátnej službe, t. j. či došlo k zrušeniu štátnozamestnaneckého miesta žalobkyne a splneniu ponukovej povinnosti služobného úradu. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že žalobkyňa bola pred výpoveďou zaradená na odbore štátnej služby 2.17 Vnútro, funkcia samostatný radca - odbor ekonomický a organizačný v služobnom úrade E. s pravidelným miestom výkonu práce E., 6. platová trieda s účinnosťou od 01.10.2012 v zmysle trvalého preloženia so súhlasom žalobkyne podpísaným dňa 28.09.2012. Z dodatku č. 1 zistil, že žalobkyňa a E. z vyššie uvedeného dôvodu uzatvorili dodatok č. X k služobnej zmluve zo dňa 01.08.2002 - dohodu o zmene štátnozamestnaneckého pomeru trvalým preložením. Prílohou služobnej zmluvy bol opis činnosti štátnozamestnaneckého miesta, ktorý žalobkyňa prevzala dňa 09.10.2012. Trvalé preloženie žalobkyne z odboru živnostenského podnikania, po jej odvolaní z funkcie vedúcej odboru živnostenského podnikania, považoval súd za zákonné, pretože k zmene štátnozamestnaneckého pomeru trvalým preložením došlo v zmysle ustanovení § 31 a nasl. zákona č. 400/2009 Z.z. o štátnej službe na základe dohody medzi štátnym zamestnancom a služobným úradom vo forme písomného dodatku k služobnej zmluve. Súd prvej inštancie sa nestotožnil s argumentáciou žalobkyne o neplatnosti trvalého preloženia z dôvodu, že opis činnosti štátnozamestnaneckého miesta prevzala až dňa 09.10.2012, teda nie pri podpise dodatku k služobnej zmluve. Uvedená skutočnosť nespôsobuje neplatnosť právneho úkonu trvalého preloženia s poukazom na ustanovenia § 27 , § 120

zákona č. 400/2009 Z.z. o štátnej službe a § 17 ods. 2 Zákonníka práce. V pracovnoprávných vzťahoch je neplatný právny úkon len ak to zákon výslovne ustanovuje, čo v danom prípade splnené nebolo, pretože zákon o štátnej službe nespája s prípadným nedostatkom náležitostí služobnej zmluvy alebo jej formy právny následok jej neplatnosti. Skutkové tvrdenia žalobkyne k nedôvodnosti jej odvolania z funkcie vedúceho zamestnanca a vymenovania iného vedúceho zamestnanca sú pre účely tohto konania bez právneho významu. Pre úplnosť v tejto súvislosti súd uviedol, že vedúci úradu so súhlasom štatutárneho orgánu môže odvolať z funkcie vedúceho zamestnanca, ktorého priamo riadi aj bez uvedenia dôvodu / § 37 zákona č. 400/2009 Z.z./.

12. S účinnosťou od 01.01.2013 prešli práva a povinnosti zo štátnozamestnaneckého pomeru štátnych zamestnancov, ktorí k 31.12.2012 vykonávali štátnu službu na E..

13. Žalobkyňa bola práceneschopná od XX.XX.XXXX. do XX.XX.XXXX.

14. Na základe personálneho rozkazu Ministerstva vnútra SR č. 728/2012 bolo s účinnosťou od 01.01.2013 štátnozamestnanecké miesto žalobkyne ID XXXXX, na E. zrušené a preložené, resp. vytvorené v X., s charakteristikou funkcia samostatný radca, platová trieda 6, s pravidelným miestom výkonu štátnej služby M. XX/XX, X.. S účinnosťou od 01.04.2013 bolo na základe personálneho rozkazu ministra vnútra SR č. XX/XXXX štátnozamestnanecké miesto ID XXXXX zmenené a preložené v X. späť na E. s charakteristikou funkcia radca, platová trieda 5. S účinnosťou od 01.10.2013 bolo na základe personálneho rozkazu ministra vnútra SR č. 251/2013 štátnozamestnanecké miesto žalobkyne ID XXXXX s charakteristikou funkcia radca, platová trieda 5, začlenené pod E..

15. Žalobkyňa bola do tejto organizačnej zmeny zaradená na štátnozamestnaneckom mieste ID XXXXX vo funkcii samostatný radca, v 6. platovej triede. Po ukončení jej práceneschopnosti Služobný úrad MV SR naďalej disponoval voľným štátnozamestnaneckým miestom ID XXXXX, na ktorom bola žalobkyňa zaradená, avšak po organizačnej zmene štátnozamestnaneckého miesta ID XXXXX toto bolo organizačne vytvorené v 5. platovej triede vo funkcii - radca. V dôsledku vyššie uvedených organizačných zmien došlo ku dňu 01.10.2013 k zásadnej zmene podmienok vykonávania štátnej služby na štátnozamestnaneckom mieste ID XXXXX, na ktorom bola žalobkyňa pred dočasnou práceneschopnosťou zaradená. Služobný úrad dňa 16.12.2013 ponúkol žalobkyňi zmenu štátnozamestnaneckého pomeru, a to trvalým preložením na novovytvorené štátnozamestnanecké miesto - na funkciu radca, organizačného odboru E., v platovej triede 5 s miestom výkonu štátnej služby E., pričom táto skutočnosť nebola medzi účastníkmi konania sporná.

16. Žalobkyňa nesúhlasila so zmenou štátnozamestnaneckého pomeru trvalým preložením na voľné štátnozamestnanecké miesto na funkciu radca, organizačného odboru E., v platovej triede 5 s miestom výkonu štátnej služby E., preto služobný úrad dňa 16.12.2013 dal žalobkyňi výpoveď, ktorú prevzala 17.12.2013.

17. Z vykonaného dokazovania mal súd prvej inštancie nesporne preukázané, že štátnozamestnanecké miesto žalobkyne / s charakteristikou, ktorú naposledy odsúhlasila / bolo zrušené, žalovaný ponúkol žalobkyňi zmenu štátnozamestnaneckého pomeru trvalým preložením v služobnom úrade s čím žalobkyňa nesúhlasila a so žalovaným sa nedohodla inak. Bol toho názoru, že žalovaný týmto splnil ponukovú povinnosť a aj v prípade ďalších voľných štátnozamestnaneckých miest v čase výpovede / čo v konaní nebolo preukázané / nebol povinný žalobkyňi ponúkať ďalšie miesto. Inými slovami, ponuková povinnosť žalovaného zanikla prvou vhodnou ponukou adresovanou žalobkyňi, ktorú žalobkyňa odmietla. Súd sa nestotožnil s argumentáciou žalobkyne, že ponúkané štátnozamestnanecké miesto bolo pre ňu nevhodné z dôvodu nižšej platovej triedy. Samotná skutočnosť nižšej mzdy z dôvodu zmeny najnáročnejšej činnosti na nižšiu, bez ďalšieho, nezakladá nevhodnosť ponúkaného štátnozamestnaneckého miesta.

18. Vo vzťahu k existencii organizačnej zmeny štátnozamestnaneckého miesta ID XXXXX, na základe personálnych rozkazov MV SR bolo v konaní preukázané aj splnenie ponukovej povinnosti žalovaného, keď žalobkyňi bolo ponúknuté štátnozamestnanecké miesto na funkciu radca, E. v platovej triede 5, s miestom výkonu štátnej služby E.. Ponuková povinnosť zanikla prvou vhodnou ponukou adresovanou žalobkyňi, ktorú táto odmietla.

19. Ani po vykonaní dôkazu výsluchom svedka G. Y. U., ktorý nemal žiadne vedomosti o konkrétnom štátnozamestnaneckom pomere žalobkyne a jeho skončení, lebo personálne otázky nespádali do jeho kompetencie, nedošlo k zmene v skutkovom stave, ktorý bol súdom prvej inštancie zistený.

20. K skutkovým tvrdeniam žalobkyne, keď poukazovala na konanie žalovaného v rozpore s § 4 ods. 4 a 5 z. č. 400/2009 Z.z. o štátnej službe uviedol, že takéto konanie nebolo preukázané a zostalo len v rovine skutkových tvrdení žalobkyne. Zo žiadneho dôkazu nevyplynuli skutočnosti, ktoré by boli porušením zákazu diskriminácie zo strany žalovaného.

21. Súd prvej inštancie mal preukázané, že došlo k organizačným zmenám týkajúcim sa štátnozamestnaneckého miesta, ktoré v internom systéme žalovaného (SAP) bolo označené číslom ID XXXXX. Dôvodom výpovede boli práve organizačné zmeny týkajúce sa tohto tabuľkového miesta. Tieto organizačné zmeny boli zistené z personálnych rozkazov Ministerstva vnútra SR s účinnosťou od 01.01.2013, 01.04.2013 a 01.10.2013 tak, ako už to bolo uvedené. Tieto organizačné zmeny sa týkali tabuľkového štátnozamestnaneckého miesta evidovaného pod č. ID XXXXX, pričom spôsob evidovania je v systéme SAP a žalobkyňa naň nemá žiaden dosah. Pre účely tohto konania bolo podstatným, že organizačná zmena sa týkala štátnozamestnaneckého miesta, na ktorom bola žalobkyňa zaradená, že jej bolo ponúknuté vhodné štátnozamestnanecké miesto, ktoré obe tieto podstatné skutočnosti boli v konaní preukázané. V právomoci súdu nie je posudzovať potrebu, vhodnosť, efektívnosť a pod. organizačných zmien žalovaného. V konaní bola preukázaná organizačná zmena, a to, že žalobkyňa bola daná výpoveď po tom, čo nesúhlasila s ponúknutou zmenou štátnozamestnaneckého pomeru. Vo vzťahu k vyňatiu žalobkyne z evidenčného stavu zamestnancov počas jej dlhodobej práceneschopnosti v internom informačnom systéme SAP uviedol, že toto bolo zrealizované podľa §17 ods. 3 písm. a) bod 1 z. č. 400/2009 Z.z. z dôvodu prijatia občana do dočasnej štátnej služby bez výberového konania. Uvedené však nemalo žiaden dosah na platnosť výpovede. Prvoinštančný súd tak nezistil rozpor vyňatia z evidenčného stavu so zákonom o štátnej službe.

22. Vo vzťahu k námietke žalovaného, že mu žalobkyňa neoznámila, že trvá na zamestnaní súd uviedol, že svoj nesúhlas s výpoveďou uplatnila žalobou. Tak súd prvej inštancie žalobu ako nedôvodnú zamietol.

23. Výrok o trovách konania odôvodnil ust. § 255 ods. 1 CSP a v konaní úspešnej žalovanej priznal voči neúspešnej žalobkyne nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % s tým, že o ich výške rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia samostatným uznesením.

24. Súd prvej inštancie uznesením č. k. 7Cpr/1/2014-299 zo dňa 27.01.2020 opravil dátum vydania rozsudku Okresného súdu Svidník č. k. 7Cpr/1/2014-273 na správny dátum 26.06.2019 a rovnako opravil poučenie v uvedenom rozsudku v zmysle CSP.

25. Proti uvedenému rozsudku v zákonom stanovenej lehote podala odvolanie žalobkyňa. Odvolacie dôvody konkretizovala s poukazom na § 365 ods. 1 písm. b), d), e), f) a h) CSP. Poukázala na uznesenie Ústavného súdu SR z 03.07.2003, sp. zn. IV. ÚS/115/03 s tým, že súčasťou základného práva na spravodlivý proces je aj právo na jasné, zrozumiteľné odôvodnenie súdneho rozhodnutia. Tiež poukázal na uznesenie Krajského súdu v Prešove, ktorým bolo zrušené predchádzajúce rozhodnutie súdu prvej inštancie a kde boli uložené úlohy zaoberať sa návrhmi žalobkyne a jej odvolacími dôvodmi. Vytýkala súdu, že v rozsudku neodôvodnil, ako môže žalovaný v určitom čase dať z dôvodu nadbytočnosti niektorým zamestnancom výpoveď a v tom istom čase obsadiť voľné pracovné pozície novými zamestnancami. Rovnako v rozsudku nie je odôvodnené, ako mohli mať diskriminačné postupy voči žalobkyňi vplyv na platnosť výpovede. Úlohou súdu bolo tiež napr. vyžiadať iné odborné podklady k personalistike. Namietala, že rozsudok neobsahuje riadne odôvodnenie, nie sú v ňom preskúmané okolnosti diskriminácie žalobkyne, má nesprávne uvedený rok vydania a nesprávne poučenie podľa CSP. Upriamila pozornosť na diskriminačné postupy voči nej, na ktoré poukazovala v žalobe aj vo výpovedi, pričom konkretizovala rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici, Najvyššieho súdu a rozsudku ESLP C-271/91 zohľadňujúcich uvedené pri rozhodovaní o neplatnosti skončenia pracovného pomeru. Skončenie jej štátnozamestnaneckého pomeru bolo pre postupy diskriminačné voči nej v rozpore s § 4 ods. 4 a 5 zákona o štátnej službe. Bola jej daná formálna výpoveď podľa § 47 písm. b), pričom si svoje práva uplatňuje v zmysle § 4 ods. 4 a 5 zákona o štátnej službe. Uviedla, že nebolo zohľadnené, že chýbal opis činností v služobnej zmluve žalobkyne v zmysle § 27 ods. 4 zákona o štátnej službe. Z vedúcej funkcie bola odvolaná dňa 26.09.2012 bez udania dôvodu a súhlasila s preradením

na pozíciu samostatný radca - činnosť rozhodovania vo veci povinného zmluvného poistenia MV (6. platová trieda) v dobrej viere za uistenia prednostu, že dostane funkciu odborný radca (7. platová trieda). Aj keď túto prácu vykonávala, žila v tom, že je to neplatné, lebo opis pracovnej činnosti na túto pozíciu nebol súčasťou dodatku o trvalom preložení. Toto preloženie zo dňa 28.09.2012 bolo preto neplatné s poukazom na § 121 ods. 1 z. č. 400/2009 Z.z. Žalobkyni tak bola daná výpoveď z miesta, na ktoré bola žalobkyňa preložená neplatne. Navyše toto miesto povinného zmluvného poistenia MV nikdy nebolo zrušené. Zhrnula, že preradenie na pozíciu: rozhodovanie o veci povinného zmluvného poistenia MV nebolo urobené platne, nebola platne preto táto pozícia zrušená a nemohla platne byť daná výpoveď podľa § 47 písm. b) zákona o štátnej službe. Tiež namietala, že ponúknutá jej pracovná pozícia na funkcii radca - asistent - časového referenta v 5. platovej triede, kde stačí stredné odborné vzdelanie, nie je vhodnou pracovnou ponukou pre dlhoročného zamestnanca s vysokou školou a vyše 22 ročnou praxou v štátnej správe, keď predtým vyše 8 rokov vykonávala funkciu vedúcej živnostenského odboru a má prax v rôznych činnostiach, ktoré špecifikovala. Uviedla, že išlo by o pokles o tri funkčné stupne bezdôvodne. Žalovaná narýchlo obsadila dve voľné pracovné miesta na odbore VVS a Živnostenskom odbore, kde mohla byť zaradená ona. Poukazovala na formálny postup s operáciami pracovného miesta označenými ID XXXXX, ktoré nemohlo byť miesto jej zaradenia, miesto, ktoré je zrušené, počas PN zmenené a neskôr ponúknuté ako nevhodné miesto. Jej vyňatie z evidenčného stavu zamestnancov nebolo len interné administratívne rozhodnutie, lebo o tom dostala oznámenie. Toto vyňatie malo význam pre uvoľnenie jej miesta pre iného človeka. Bolo vyňaté z evidencie, aby po ukončení jej PN sa javilo, že je zrušené. Pri posudzovaní vhodného štátnozamestnaneckého miesta v zmysle § 47 ods. b) zákona o štátnej službe je potrebné zohľadniť dlhší časový horizont, v ktorom sa posúdi existencia iného vhodného štátnozamestnaneckého miest. Nemôže sa stať, aby bolo rozhodnuté o výpovediach niektorých zamestnancov z dôvodu nadbytočnosti a v tom istom čase novými zamestnancami boli obsadené pracovné pozície, ktoré mohli vykonávať aj zamestnanci, ktorí sú pre nadbytočnosť prepúšťaní (poukázala na rozsudok KS PO sp. zn. 7CoPr/6/2013). Tvrdila preto, že napadnutý rozsudok vychádza z nesprávnych skutkových zistení a z nesprávneho právneho posúdenia veci. Navrhla napadnutý rozsudok zrušiť, resp. zmeniť ho a určiť, že výpoveď zo štátnozamestnaneckého pomeru č. I. daná žalovaným žalobkyni dňa 17.12.2013 je neplatná a žiadala priznať trovy konania.

26. K odvolaniu žalobkyne sa žalovaný nevyjadril.

27. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie boli podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 CSP), preskúmal rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) s tým, že miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli súdu a webovej stránke Krajskému súdu v Prešove dňa 24.06.2020 a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne nie je dôvodné.

28. Z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd prejedná vec v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať, nemusí byť pritom daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (viď rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS/78/05).

29. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený stav, dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny, t.j. náležitý právny predpis alebo, ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. O nesprávne právne posúdenie veci súdom prvej inštancie v predmetnom konaní však nejde. Súd prvej inštancie správne aplikoval príslušné právne predpisy na zistený skutkový stav.

30. Odvolací súd sa plne stotožňuje s názorom súdu prvej inštancie vyslovený v napadnutom rozsudku, a to čo sa týka záveru, že neboli v konaní preukázané zákonné dôvody, pre ktoré by bolo možné vyhovieť žalobe o určení neplatnosti skončenia štátnozamestnaneckého pomeru výpoveďou danou žalobkyni žalovaným dňa 17.12.2013 a určenie, že štátnozamestnanecký pomer strán sporu trvá. Odvolací súd sa preto obmedzuje iba na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozsudku v zmysle ust. §

387 ods. 2 CSP, na ktoré poukazuje. Len na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia, ako aj k odvolacím dôvodom žalobkyne uvádza, že aj podľa názoru odvolacieho súdu neboli splnené zákonné podmienky na posúdenie žalobného nároku ako dôvodného.

31. K odvolacím námietkam žalobkyne odvolací súd uvádza, že už súd prvej inštancie náležite vyhodnotil všetky podstatné námietky žalobkyne, ktoré boli opakovane uplatnené aj v jej druhom odvolaní. Žiadna z odvolacích námietok žalobkyne nie je spôsobilá privodiť či už zrušenie alebo zmenu napadnutého rozsudku. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, ako aj celého obsahu spisového materiálu dospel k záveru, že súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu potrebnom na vyhlásenie rozsudku, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, vec správne právne posúdil a svoje rozhodnutie náležite aj odôvodnil.

32. Je potrebné skonštatovať k odvolacím námietkam žalobkyne, že už súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozsudku sa k nim náležite vyjadril, vyhodnotil ich a zaujal stanovisko, ktoré ho viedlo k rozhodnutiu vo veci samej. Ani podľa názoru odvolacieho súdu neboli v konaní preukázané žiadne zákonné dôvody, pre ktoré by bolo možné žalobe vyhovieť. Nie je možné sa stotožniť s názorom žalobkyne, že v konaní neboli zohľadnené jej námietky týkajúce sa nezákonnosti skončenia jej štátnozamestnaneckého pomeru výpoveďou zo strany žalovaného. Ku konkrétnym zákonným podmienkam, ktoré viedli žalovaného k podaniu výpovede žalobkyne sa súd prvej inštancie náležite vyjadril, zhodnotil ich v zmysle vykonaného dokazovania a vyvodil z nich správne právne následky. Po zrušení prvého rozsudku a vrátení veci súdu prvej inštancie tento zrealizoval výsluch svedka G. U. tak, ako to navrhovala žalobkyňa, no z jeho výpovede nebolo možné vydedukovať ani potvrdiť žiadne tvrdenia žalobkyne. Ak v odvolaní žalobkyňa namietala, že súd prvej inštancie mal vyžiadať ďalšie podklady k personalistike, je potrebné skonštatovať, že prípadný takýto návrh mohla podať žalobkyňa v konaní pred súdom prvej inštancie. Ak súd nepovažoval za potrebné (s poukazom na § 185 CSP) vykonávať aj ďalšie dôkazy, vykonal iba dôkazy navrhnuté stranami sporu, z ktorých vyvodil správne skutkové závery, ktoré správne právne posúdil. Uvedená odvolacia námietka preto nie je dôvodná.

33. K ďalšej námietke vyjadrenej v odvolaní žalobkyne týkajúcej sa jej tvrdení o diskriminačnom konaní žalovaného, odvolací súd poukazuje na zistenie súdu prvej inštancie, že takéto diskriminačné konanie, ktoré by malo byť v rozpore s § 4 ods. 4 a 5 z. č. 400/2009 Z.z. žalobkyňa iba sama tvrdila, no zo žiadneho dôkazu, či už listinného alebo svedeckej výpovede tieto ňou tvrdené skutočnosti nevyplynuli. V odvolaní rovnako iba poukazovala na svoje tvrdenia, ktoré žiadnym dôkazom nepodporila. Je však jednoznačným, že diskriminácia štátnych zamestnancov a občanov v štátnozamestnaneckých vzťahoch je v zmysle § 4 ods. 3 - 5 cit. zákona je zakázaná. Porušovanie zákazu diskriminácie zo strany žalovaného vo vzťahu k žalobkyne pri skončení jej štátnozamestnaneckého pomeru výpoveďou však preukázané nebolo. Súd prvej inštancie sa riadne vyporiadal aj s ďalšou námietkou žalobkyne, ktorú uplatnila aj v odvolacom konaní, a to k jej tvrdenému neplatnému preradeniu na funkciu samostatného radcu od 01.10.2012 z dôvodu, že popis prác k uvedenému zaradeniu nebol jeho súčasťou. Prvoinštančný súd sa dôsledne k uvedenému tvrdeniu žalobkyne vyjadril v napadnutom rozsudku, keď vyhodnotil, že uvedené nespôsobuje neplatnosť právneho úkonu trvalého preloženia s poukazom na konkrétne ustanovenia z. č. 400/2009 Z.z. o štátnej službe, s čím sa odvolací súd plne stotožňuje.

34. Nedôvodnou je aj ďalšia odvolacia námietka týkajúca sa tvrdenia, že žalobkyňa nedostala vhodnú pracovnú ponuku v zmysle § 47 písm. b) zákona o štátnej službe, za ktorú nepovažovala pozíciu asistentky - časového referenda v 5. platobnej triede, s postačujúcim stredným odborným vzdelaním vzhľadom na to, že ona je dlhoročnou zamestnankyňou s vysokou školou a vyše 22 ročnou praxou, z toho 8 rokov vo funkcii vedúceho živnostenského odboru a má prax v rôznych činnostiach. Odvolací súd rovnako ako súd prvej inštancie nesúhlasí s uvedeným názorom. K uvedenému uvádza, že ponuku vhodnej práce ako hmotnoprávnu podmienku výpovede je nutné posudzovať tak, že môže ísť aj o prácu prípadne na kratší pracovný čas a môže ísť o akúkoľvek prácu, na ktorú žalobkyňa spĺňa zdravotné predpoklady. Iba jej nesplnenie, teda nesplnenie ponukovej povinnosti by znamenalo neplatnú výpoveď. Pritom táto ponuka vhodného zamestnania musí byť realizovaná predtým, než bude daná výpoveď. Ak by bola ponuka vhodného zamestnania daná až po uplatnení výpovede, vtedy by výpoveď bola neplatná. Pritom na platnosť výpovede je nutné, aby takáto ponuka bola odmietnutá. Uvedené okolnosti súd prvej inštancie v danej veci správne posúdil. S jeho závermi sa stotožňuje aj odvolací súd. Správne súd prvej inštancie tiež skonštatoval, že súd nemôže posudzovať rozhodnutie zamestnávateľa o organizačnej zmene, lebo nejde o právny úkon, ale je hmotnoprávnym predpokladom pre právny úkon. Keďže nejde

o právny úkon, nie je možné ho preskúmať z hľadiska platnosti na súde. Súd sa môže zaoberať iba otázkou, či takéto rozhodnutie bolo prijaté a či ho prijal služobný úrad.

35. V konaní bolo preukázané, že k výpovedi služobný úrad u žalobkyne pristúpil z dôvodu zrušenia štátnozamestnaneckého miesta, na ktorom žalobkyňa bola zaradená a ponúknuté jej vhodné štátnozamestnanecké miesto žalobkyňa odmietla prijať a inak sa so žalovaným nedohodla. Tým boli naplnené hmotnoprávne predpoklady pre danie platnej výpovede žalobkyne. Správne bolo súdom prvej inštancie vyhodnotené aj to, že rozhodnutie o nadbytočnosti toho - ktorého pracovníka pri splnení ďalších zákonných podmienok je na zamestnávateľovi, v danom prípade na služobnom úrade. Rovnako súd prvej inštancie sa podrobne vyjadril k evidencii miesta žalobkyne označeného ID XXXXX, ktoré podľa zistení malo význam iba v internom systéme SAP so správnym záverom, že organizačná zmena sa týkala uvedeného štátnozamestnaneckého miesta, na ktorom bola žalobkyňa zaradená, ktorá neprijala ponuku vhodného štátnozamestnaneckého miesta a inak sa so žalovaným nedohodla. Na veci nemôže zmeniť nič ani tvrdenie odvolateľky, že počas jej dlhodobej PN bola z evidencie zamestnancov formálne vyňatá z dôvodu prijatia ďalšieho pracovníka bez výberového konania na jej zastupovanie. V konaní nebolo preukázané, aby v čase rozhodovania o výpovedi žalobkyne z dôvodu nadbytočnosti žalovaný obsadzoval pracovné pozície novými zamestnancami. Skutočnosť, že ako nadbytočnú žalovaný posúdil miesto žalobkyne ešte neznamená, že sa k nej správal diskriminačne. Diskriminačné konanie žalovaného voči žalobkyne nebolo v konaní preukázané. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na rozhodnutie NS SR z 25.04.2019, sp. zn. 3Cdo/234/2018, ktorým bola riešená vec upravená Zákonníkom práce, no v zmysle právneho názoru je možné jeho závery aplikovať aj na danú vec. Právna veta uvedeného rozhodnutia znie: „Napriek tomu, že pre posúdenie splnenia hmotnoprávnych podmienok výpovede zamestnávateľa je rozhodujúci stav v čase výpovede, predsa len nie sú celkom bez právneho významu aj okolnosti, ktoré predchádzajú doručeniu výpovede zamestnancovi. Zákonník práce síce umožňuje zamestnávateľovi, aby reguloval počet a kvalifikačné zloženie svojich zamestnancov tak, aby to zodpovedalo jeho potrebám, na druhej strane ale aj realizácia tejto možnosti zamestnávateľa nesmie mať znaky diskriminácie. I keď o nadbytočnosti konkrétneho zamestnanca rozhoduje výlučne zamestnávateľ, je povinný dbať o to, aby všetkým dotknutým zamestnancom nachádzajúcim sa v rovnakej situácii vytvoril rovnaké podmienky pre prijatie ich osobného rozhodnutia, a aby im dal rovnakú možnosť ponúkané miesto buď prijať alebo neprijať, prípadne sa rozhodnúť inak. Zamestnávateľ teda aj v čase pred výberom konkrétneho nadbytočného zamestnanca musí konať v súlade so zásadou rovnakého zaobchádzania a žiadneho zamestnanca nesmie v porovnaní s inými zamestnancami diskriminovať. Tým, samozrejme, nie je v ničom popreté ani obmedzené jeho finálne oprávnenie rozhodnúť o výbere toho zamestnanca, ktorý je preň nadbytočný.“

36. Odvolací súd ešte dodáva, že Ústavný súd Slovenskej republiky v zhode s rozhodovacou praxou Európskeho súdu pre ľudské práva stabilne judikuje, že povinnosť súdu odôvodniť svoje rozhodnutie neznamená automaticky povinnosť poskytnúť podrobnú odpoveď na každý nastolený argument. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (napr. sp. zn. II.ÚS/44/03, III.ÚS/209/04, I.ÚS/117/05, III.ÚS/191/2013). Rozsah povinností odôvodniť súdne rozhodnutie sa môže meniť podľa povahy rozhodnutia a musí byť analyzované s ohľadom na okolnosti každého prípadu (viď uznesenie NS SR sp. zn. 4Cdo/163/2015 zo dňa 17.04.2016).

37. Odvolací súd tak dospel k záveru, že v danom prípade súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanovisko strán sporu k prejednávanej veci, výsledky vykonaného dokazovania a citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednaný prípad a z ktorých vyvodil svoje právne závery, ktoré primerane vysvetlil. Z hľadiska logiky a argumentačnej súdržnosti nebolo možné odôvodneniu napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie vytknúť nedostatky. Do práva na spravodlivý súdny proces nepatrí súčasne aj právo strany sporu, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (viď rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. IV.ÚS/252/04) a rovnako neznamená ani to, aby strana sporu bola pred všeobecným súdom úspešná, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jeho požiadavkou a právnymi názormi (viď rozhodnutie ÚS SR sp. zn. I.ÚS/50/04).

38. Z vyššie uvedených dôvodov preto odvolací súd mal za to, že odvolanie žalobkyne nie je dôvodné, preto rozsudok postupom podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil, a to spolu aj so správnym výrokom o trovách konania.

39. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté postupom podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že v odvolacom konaní úspešnému žalovanému bola priznaná plná náhrada trov

konania proti v odvolacom konaní neúspešnej žalobkyni. V zmysle ust. § 262 ods. 2 CSP o výške trov konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.
40. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Poučenie o dovolaní: Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 Civilného sporového poriadku, v ďalšom texte už len „CSP“)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 Ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP).